

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 12.551 van 11 september 2017
in de zaak A. 222.760/XIV-37.478**

In zake : XXXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Oriane Todts
 kantoor houdend te 1400 Nijvel
 rue des Brasseurs 30
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de COMMISSARIS-GENERAAL VOOR DE VLUCHTELINGEN
EN DE STAATLOZEN

Het cassatieberoep, ingesteld op 27 juli 2017, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 188.701 van 21 juni 2017 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 2 augustus 2017 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

1. Verzoekster stelt het voorliggend cassatieberoep in “[i]n haar naam en namens haar minderjarige kinderen”, zonder daarbij de naam van de kinderen te vermelden. Degene die een cassatieberoep bij de Raad van State wil instellen moet niet enkel een belang laten blijken maar ook moet partij geweest zijn in het door het cassatieberoep bestreden arrest. Te dezen waren de kinderen van verzoekster geen partij in het geding voor

de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zodat het cassatieberoep in hunnen hoofde kennelijk niet-ontvankelijk is.

2. De aanvankelijk bestreden beslissing is genomen in toepassing van artikel 57/6/1 van de wet van 15 december 1980 ‘betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen’ (hierna: de vreemdelingenwet). Wat betreft verzoeksters kinderen, stelt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in de beschikking genomen in toepassing van artikel 39/73, § 2, van de vreemdelingenwet vast dat verzoekster er niet in slaagt om aan te tonen dat “haar minderjarige kinderen bij een terugkeer naar Kosovo moeten vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet” nu zij geen concrete elementen heeft aangebracht waaruit dergelijke vrees of risico blijkt. In het bestreden arrest wordt vervolgens vermeld dat verzoekster ter terechtzitting weliswaar de situatie van dochter S. heeft benadrukt en zij zich daarbij de vraag heeft gesteld of zij wel de Kosovaarse nationaliteit kan verkrijgen nu het vaderschap nog niet vaststaat, maar dat zij geen valabele argumenten heeft bijgebracht die de in de beschikking opgenomen grond en de in de aanvankelijk bestreden beslissing gedane vaststellingen ontkrachten of weerleggen. Verzoekster beperkt zich thans tot een kritiek aangaande de overwegingen betreffende de mogelijkheid van haar dochter om al dan niet het Kosovaars staatsburgerschap te verkrijgen, doch uit bovenstaande blijkt dat zij zich richt tegen een motief van het bestreden arrest dat de strekking ervan niet kan hebben beïnvloed. Het enige middel kan dan ook niet tot de cassatie van het bestreden arrest leiden.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. Verzoekster wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 200 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op elf september tweeduizend zeventien, door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams